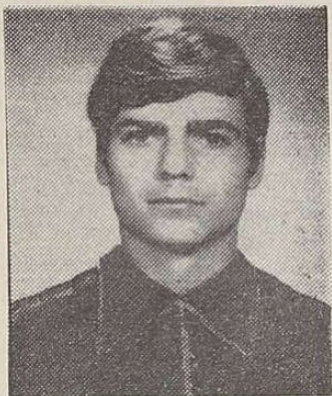

VASILE ROȘU, CAMPION MONDIAL LA STILUL „SMULS”

Prima medalie de aur cucerită de un sportiv român la campionatele mondiale de haltere

DEBRETIN, 18 (prin telefon). Campionatele mondiale și europene de haltere pentru juniori au continuat cu întrecerile de la categoria cocoș (56 kg), la care au luat startul nu mai puțin de 24 de concurenți. Printre aceștia s-a aflat și Vasile Roșu, care prin comportarea sa excelentă a furnizat o mare bucurie iubitorilor halterelor din țara noastră. VASILE ROȘU A CUCERIT MEDALIA DE AUR LA STILUL SMULS, FIIND PRIMUL HALTEROFIL ROMÂN CARE OBTINE UN ASEMENEA SUCCES LA CAMPIONATELE MONDIALE. Sportivul de la Chimpeș Constanța, antrenat de Lisias Ionescu, a impresionat miile de spectatori prin perseverența și pregătirea sa. El a început concursul la 107,5 kg, greutate pe care a ridicat-o la a doua încercare, după care a reușit 112,5 kg, rezultat care depășește cu 7,5 kg recordul țării la juniori și cu 5 kg pe cel de seniori. Cu 112,5 kg, el s-a clasat înaintea sovieticilor Muradian și Sarkizian. În afară de concurs, V. Roșu a încercat doborârea recordului mondial de juniori (115 kg), dar a ratat de puțin! Din păcate, la „aruncat” cu 130 kg el n-a ocupat decât locul 5 și astfel în clasamentul general, mondial și

europen, Vasile Roșu figurează pe locul 4, cu 242,5 kg.

Iată clasamentele (mondial și european): 1. J. Sarkizian (U.R.S.S.) 250 kg; 2. S. Muradian (U.R.S.S.) 250 kg; 3. R. Redev (Bulgaria) 245 kg; 4. V. Roșu (România) 242,5 kg (record — v.r. 232,5 kg); 5. A. Retz (R.D. Germania) 240 kg; 6. I. Simon (Ungaria) 235 kg. SMULS: 1. V. ROȘU 112,5 kg; 2. Muradian 112,5 kg; 3. Sarkizian 110 kg. ARUNCAT: 1. Sarkizian 140 kg; 2. Redev 140 kg; 3. Muradian 137,5 kg... 5. Roșu 130 kg. Campionatele continuă cu categoria pană.

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXV — Nr. 9197

4 PAGINI — 30 BANI

Marți 19 iunie 1979

Cum abordăm, în continuare, „Cupa Davis”?

ÎN JURUL MARELUI JUCĂTOR, O ECHIPĂ BINE SUDATĂ

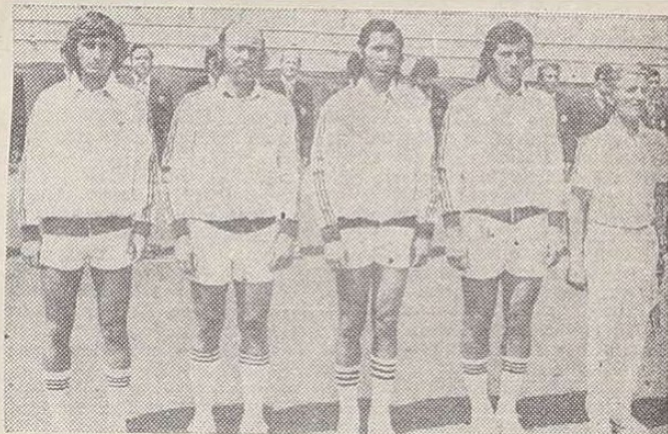
O formație de „Cupa Davis” este o entitate cu totul deosebită, în cadrul căreia — deși performanțele sînt individuale — rezultatul decisiv este determinat de interdependența componentelor, de spiritul lor de echipă. A-1 seconda pe Ilie Năstase (chiar la cel 32 de ani al său) devine astfel foarte greu, o misiune impovărată, pentru că dincolo de cele două puncte considerate a fi oricum obținute de strălucitul nostru jucător nr. 1, victoria în „Cupa Davis” este condiționată de al treilea punct. Cine-l realizează? Perechea în meciul de dublu? Cel de al doilea echipier? Iată întrebări care au frământat responsabilii formației noastre de „Cupa Davis” înaintea meciului cu echipa R.F.

Germania și îi vor frămînta și la viitoarele întîlniri.

Meciul de vineri, sîmbătă și duminică — cu premiera mingilor galbene Dunlop pe excelent pregătutul teren de zgură roșie

încheindu-se, la figurat, cu spectaculoasa revenire a lui Hărădău, care a anulat impresiile defavorabile de la precedentă evoluție.

Victoriile, de obicei, nu se

Reprezentativa de tenis a României: Gh. Viziru (căpitanul ne-jucător), D. Hărădău, I. Năstase, Tr. Marcu, Fl. Segărceanu (de la dreapta la stînga). Foto: Dragoș NEAGU

al „centralului” de la arena Progresul — a decurs sinuos, începînd cu un îngrijorător (și aproape inexplicabil) eșec al lui Dumitru Hărădău, continuînd cu un dublu liniștitor și cu demonstrațiile de virtuozitate ale lui Ilie Năstase la simplu și

disecă. De astă dată, însă, e nevoie, intrucît „Cupa Davis” e o competiție „în mers”, pentru care trebuie să fii mereu

Victor BÂNCULESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

Sub egida „Dacia-dei”, MARȘUL POȘTAȘILOR și-a desemnat laureații ediției a 3-a

ÎN ZIUA ÎN CARE TOATE SCRISORILE AU LUAT, PARCĂ, DRUMUL TULCEI...

Cei mai buni sportivi dintre factorii poștași pe podiumul de premiere. Foto: Ion ENACHE

Trenul 8061 întîrzie, intrînd în gara din Tulcea într-o dimineață care nu s-a hotărît încă să fie sau nu frumoasă. Casa de cultură e la un pas, tot lîngă Dunăre, atît de aproape de parcă se înalță chiar din fluviu. În fața edificiului, o mare de uniforme bleumarin: nenumărați poștași, de parcă toate scrisorile ar fi luat drumul municipiului de la Dunăre. Dar astăzi, numai astăzi, gențile factorilor sînt îngreunate arbitrar, cu săculeți de nisip. Pentru că acum poștași noștri de fiecare zi nu au de împărțit corespondență, colete sau presă. Ei — mai bine zis 76 concurenți (36 fiind femei) — au venit la Tulcea din toate colțurile țării, pentru a se întrece în sport, lucru mai mult decît firesc dacă ne gîndim că meseria lor este, prin esență, sportivă. Factorul poștal face zilnic 20 de kilometri și mai bine, cel mai adesea pe jos, deși această imagine clasică tinde să treacă în amintire, bicicleta devenind un accesoriu tot mai prețuit.

Primii pe județele lor după fazele inițiale — la startul cărora s-au aliniat cam 15.000 de concurenți! — 40 de bărbați și 36 de femei s-au strîns în aceeași dimineață incertă și, pe platoul din fața Casei de cultură din Tulcea, încearcă să uite de emoții. Pentru Emilia Ciobanu din Vaslui emoțiile se materializează însă în lacrimi, citind telegrama de încurajare venită chiar acum de la cei 4 copii ai săi... Plouă, nu plouă? „Nu-i o problemă, zice una

dintre gazde, la noi ploaia ține 10 minute”.

Marșul poștașilor, finala pe țară, începe cu proba rezervată femeilor. Cinci motociclete și două mașini, urmînd autoturismul miliției, deschid traseul de 2 kilometri. Sosirea e strînsă, prima trece numărul 29, dar e

descalificată și Tatiana Chițu, de la Oficiul 1 Tulcea, a doua la finis, își apără titlul cucerit la Cluj-Napoca. Are alura unei sportive autentice, la 27 de ani Tatiana avînd în urmă multe, foarte multe zile dedicate caiacului, gimnasticii. „dar cel mai mult mi-a plăcut să fug și așa vreau să simtă și fetița mea. Alergarea te face mai zdravăn, marșul la fel”. După ea, vin Valeria Bălan, din Galați Filofteia Vlăscanu (Argeș), Florica Virtosu (Dolj), veterana Aurica Buzatu (București) — sportivă adevărată și la 44 de ani, Ana Popa (din Mureș).

Factorii au de parcurs, cum e și normal, mai mult decît colegile lor. Lupta e și mai animată pe cei 5 kilometri. Din exces de zel, numai din acest motiv, sînt și aici mărșăluitori care... aleargă, sosirea fiind una, iar ordinea după validarea rezultatelor — alta. Pentru că e singura umbră pe o competiție frumoasă ca idee, frumoasă ca realizare și finalitate, sîntem convinși că organizatorii se vor

Geo RAETCH!

(Continuare în pag. 2-3)

STEAUA, ECHIPA CU CEL MAI VALOROS LOT DE RUGBYȘTI

Campiona țării va juca la Moscova cu Selecționata armatei sovietice

Cea de-a 62-a campioană a rugbyului românesc este, totodată, una dintre performerele sale, care, într-un clasament al titlurilor cîștigate, ar ocupa primul loc, alături de Grivița Roșie și de una dintre echipele de pionierat ale sportului cu balonul oval de la noi, Tenis Club Român. La al 11-lea

titlu, garnitura Stelei s-a prezentat cu lotul aflat în imaginea de mai sus (de la stînga la dreapta) — sus: antrenorul emerit Petre Cosmănescu, Pin-tea, Postolachi, Cioarec, Braga, Corneliu, Pojar, Munteanu, R. Ionescu, Achim, dr. Eugen Pădurețu, Murariu, Dima, M. Ionescu; jos: antrenorul Adrian

Matescu, Durbac, Fuicu, Roșu, Enache, Codoi, Zafiescu I, Alexandru, Suciu, Teleașă, Tața. Steaua este o campioană merituoasă, o formație în care joacă numai componenți — de ieri, de azi sau... de mîine — ai reprezentativei naționale. Felicitări, așadar, unei incontestabile laureate!

Ediția cu numărul 62 a campionatului intră în istorie. A început vacanța rugbystică. Dar noua campioană și-a aminat zilele de odihnă. Ea va pleca mîine la Moscova, pentru a înfrîna — la finele săptămîinii — Selecționata armatei sovietice.

Radu VOIA

(Continuare în pag. a 4-a)